

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év április hó 3. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 15.B.466/2005/14. számú ítéletét **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2007. október 30. napján kelt 15.B.466/2005/14. számú ítéletével a vádlott bűnösségét életveszélyt okozó testi sértés büntetében állapította meg. Ezért őt 8 hónapi börtönbüntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. Az általa előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén beszámítani rendelte, és döntött az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről.

A fenti ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére pártfogó felügyelet elrendelése érdekében, a vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.489/2005/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg annyiban, hogy a vádlott pártfogó felügyeletét rendelje el, egyebekben hagyja helyben.

A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az átiratukban foglaltak szerint szólalt fel. Álláspontja szerint a pártfogó felügyelet feltételei fennállnak, elrendelése indokolt. Ezért az írásbelivel egyező indítványt tett.

A védő felszólalásában a tényállás megalapozatlansága mellett érvelt. Hiányolta, hogy a nyomozás és a tárgyalás során a sértetti előadás ellentmondásait nem vizsgálták. A sértetten nem volt kabát, amikor a boltban megjelent, s azt a vádlott

lakásán sem találták meg. Tanúnak (1) a boltban azt állította, hogy a kést a vádlott dobta ki az ablakon. Később már úgy vallott, hogy ő tette ezt. Nem tisztázott az sem, hogy a vádlott lakásáról történt távozását követően hol tartózkodott mintegy 2 órán keresztül, amíg a boltban megjelent. Délután 14 óra körül ment fel ugyanis a vádlotthoz, fél órát veszekedtek, majd egy óra hosszat nem engedte ki a vádlott, akkor hol tartózkodott 17 óráig. Adat merült fel arra, hogy a bolti házban ismerősei laktak, akik elég rendezetlen életet élnek, nekik tartozott a sértett. Ezeket a körülményeket a bíróság nem vizsgálta, a hézagokat feltételezésekkel töltötte ki. Ezért az ítélet megalapozatlan. Elsődlegesen a vádlott bizonyítékok hiányában való felmentését, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

A vádlott a nyilvános ülésen megerősítette, hogy a 18 éves lányával él együtt. Egészségi állapota jelenleg elfogadható, járhat gége, tüdő asztma és reflux betegséget is megállapítottak, de megfelelő gyógyszeres kezelésben részesül. Az utolsó szó jogán kijelentette, hogy a cselekményt nem követte el.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla kétirányú perorvoslatok folytán bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le a tárgyalást és a védő álláspontjával ellentétben az ügyfelderítési kötelezettségét is teljesítette. A Fővárosi Bíróság egyenként és egymással is egybevetve mérlegelte a bizonyítás anyagát és e tevékenységéről részletesen számot is adott. Indokolása meggyőző, megfelel a logika szabályainak.

Azzal a védői felvetéssel egyetértett az ítéltábla, hogy az események minden részlete nem volt pontosan tisztázható, ám az általa felvetett körülmények a cselekmény lényegét nem érintették. A tényállásban az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a kora délutáni órákban alakult ki a lakásban a vita a vádlott és a sértett között. Ennek pontosabb időpontja nem volt megállapítható. A cselekmény kezdő időpontját nem lehetett mihez kötni, mindketten ittasak voltak, elhúzódó nézeteltéréstől beszéltek és bizonytalan időpontokat jelöltek meg. Ezzel szemben a sértett megszűrését követő megjelenése a boltban bizonyítottan délután 5 óra körüli időpontra tehető a rendőrök értesítéséből visszavezethetően. Miután a kezdő időpont nem pontosítható, így a védő által kifogásolt mintegy két óra kieső időről alappal nem beszélhetünk.

Nem értékelhető bizonyítási hiányosságként, hogy a sértett bolti házban lakó ismerőseit a bíróság nem hallgatta ki tanúként. A sértett tagadta, hogy aznap járt volna náluk, ezzel ellentétes adat nem merült fel, ilyet a vádlott sem mondott. Pusztán az ismeretség ténye nem alapozza meg, hogy az említett család tagjait a bíróság az adott konkrét ügyben tanúként kihallgassa. Ha a védő két óra kieső időről beszél, ez az ismeretségi kör akár tovább is bővíthető lenne minden konkrét adat nélkül.

A vádlott a sértett első távozása utáni időszakra teszi azt a mintegy két órát, amikor a sértett visszatért a lakásba. Előadása szerint előzőleg ittak, zenét hallgattak, jókedvűen beszélgettek, táncoltak. Amikor a sértett jóval később visszatért, csak azt hajtogatta, hogy baj van, nagy baj van és 500 Ft-ot kért italra azzal, hogy ha visszajön, mindent elmond, az ablakból még integetett is neki. Ilyen jó barátságról, egyetértésről beszámoló vádlotti vallomás mellett semmivel nem indokolható, hogy a sértett a boltba érkezve határozottan és egyértelműen a vádlottat jelölte meg bántalmazójaként.

Az elsőfokú bíróságnak a vádlott, a sértett és a bolti eladó tanú (1) vallomásai álltak személyi bizonyítékként rendelkezésre. Előadásaik mérlegelése megfelel az iratok tartalmának, logikus és összhangban áll a további bizonyítékokkal is. Különösen utalni kell arra az igazságügyi orvosszakértői megállapításra, hogy a sértési mechanizmus megfelel a sértett vallomásának. A kieső idő bizonytalansága, a sértett kabátjának hiánya és a kés feltalálásának sikertelensége nem érinti a tényállás megalapozottságát. Annak, hogy az eszköz utóbb már nem állt rendelkezésre, valamint a sértett kabátjának eltűnésére pedig ittas állapotára, többszöri helyváltoztatására tekintettel nem lehet nagyobb jelentőséget tulajdonítani.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást megalapozottnak találta. Az nem szenved a védő által kifogásolt megalapozatlanságot eredményező hiányosságokban, az ítélet hatályon kívül helyezésére nincs alap.

Az irányadó tényállásból a Fővárosi Bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére. A tényállás alapján bizonyítékok hiányában történő felmentésére nem kerülhetett sor.

A vádlott magatartásának életveszélyt okozó testi sértés büntettekénti minősítése törvényes. A jogi indokolás helytálló, miszerint az egyszeri háti részre leadott közepes erejű szúrásból testi sértés okozására irányuló szándék következik. Ezt az ítéltábla azzal egészíti ki, hogy az életveszélyes eredmény tekintetében eshetőleg szándék róható a vádlott terhére, közömbösen belenyugodott szúrása várható életveszélyes következményébe.

A Fővárosi Bíróság a büntetés kiszabása során helyesen vette számba az enyhítő és súlyosító körülményeket és azok nyomatékát.

A bűncselekmény tárgyi súlya és az alanyi bűnösség foka alapján az ítéltábla megfelelőnek találta az elsőfokú bíróság által kiszabott joghátrányt. A börtönbüntetés tartamát és annak próbaidőre felfüggesztését az ügyészi fellebbezés sem kifogásolta. A vádlott egészségi állapotát, beszámítási képességének korlátozottságát a Fővárosi Bíróság helyesen értékelte, amikor a büntetés céljához igazodó felfüggesztett börtönbüntetést szabott ki.

A Fővárosi Ítéltábla osztotta a Fővárosi Bíróságnak azokat az indokait is, amelyeket kiemelve nem látta szükségesnek a vádlott számára pártfogó felügyelet elrendelését.

Ezen intézkedés általános feltételei valóban fennállnak, azonban az adott körülmények nem indokolják. A vádlott a nagykorú lányával él együtt, aki segíti, szükség szerint gondoskodik róla. Rendeződött az életvitele, rokkant nyugdíjas. Nincs olyan különös indok, amely pártfogó felügyelő támogatását, közbenjárását igényelné, vagy ellenőrzése jobban segítené a büntetés céljának megvalósulását. Ezért az ítéltábla az ügyész ezirányú indítványának nem adott helyt.

Fentiekre figyelemmel az elsőfokú ítéletnek sem a súlyosítása, sem az eredeti védelmi perorvoslat szerinti enyhítése nem indokolt. Ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2008. év április hó 3. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.	Dr. Révész Tamásné s.k.	Dr. Hildenbrand Róbert s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Bíróság 15.B.466/2005/14. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.282/2007/4. számú végzése folytán 2008. április 3. napján jogerőre emelkedett és a börtönbüntetés kivételével végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2008. év április hó 3. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

Ónodi Gáborné
bírósági ügyintéző